

Cesta duchovného detstva I.

Napísal P. Rudolf Bartal, OCD
Štvrtok, 30 September 2010 20:57

P. Rudolf Bartal, OCD sa spolu s nami zamýšľa nad cestou duchovného detstva, ktorú nám naznačila svojim životom sv. Terezka Ježiškova. Započúvajte sa do prvého dielu...

Ak nebudete ako deti, nevojdete do Božieho kráľovstva

Blahej pamäti Sv. otec Ján Pavol II, povedal v roku 2000 na námestí sv. Petra pamätné slová, ktorými by som chcel spolu s vami začať tieto naše duchovné cvičenia. Zacitujem ich z knihy Luigiho Padovesa Dialógy svätých z mramoru. Povedal: "Pretože svätci sú spomedzi nás, patria do našej rodiny a my patríme do tej ich. Ako putujúca Cirkev, ktorej kroky dnes miera k tretiemu tisícročiu, dívame sa na nich, aby sme si udržali dôveru v samých seba i v druhých. Svätí sú znamením optimistickej viery v možnosti každého z nás. Milujme ich, aby sme pochopili, že Boh nie je zvyknutý prijať porážku, keď ide o ľudskú krehkosť."

Na duchovné cvičenia som pozval aj sv. Teréziu z Lisieux, aby nám ukázala, že aj v jej živote sa vyskytli udalosti, pri ktorých Boh nebol zvyknutý na prehru, keď išlo o ňu samu. Forma týchto cvičení bude iná. Rozhodol som sa ich viesť v štýle antológie textov, t. j. výberu textov učenia Cirkvi, slov Terézie a textov iných svätých, A napokon posledný bod - praktické veci pre náš každodenný život. Témou, s ktorou by som sa chcel s vami podeliť, bude "Cesta duchovného detstva". Už ste veľa počuli o tejto téme, sami možno touto cestou kráčate. Takže to pre vás, myslím si, nebude nič nové. V čom spočívala svätosť Terézie? Čo alebo kto bol propagátorom tej malej cesty, o akej hovorila Terézia? Stačí znovu zacitovať menovaného autora a bolo by po duchovných cvičeniach. Vypočujme si, čo povedal o svätých. "Svätí ľudia sú ľudia, ktorých spôsob bytia a konania nepochádza z poznania iného Boha, ale z iného, **ODLIŠNÉHO POZNANIA BOHA**, z poznania, kde človek mení svoj postoj."

Cesta duchovného detstva I.

Napísal P. Rudolf Bartal, OCD
Štvrtok, 30 September 2010 20:57

Veľa sa napísalo o ceste sv. Terézie. Mnohí sa snažili vysvetliť jej náuku podľa svojich predstáv, ba dokonca si ju prispôbovali svojim podmienkam. Položme si otázku, aká čnosť charakterizovala jej náuku? Aj tu sa líšia odpovede na túto otázku. Pre niektorých to bola jednoduchosť, pre iných dôvera, pre iných láska, alebo súhrn iných čností. Tereziánska náuka nie je ani v jednej z týchto čností, ani v iných čnostiach. Niektorí svätí veľmi podčiarkovali čnosť pokory, lásky a jednoduchosti. Ale v náuke Terézie o svätosti a o jej ceste ide skôr o postoj duše ako o jednu alebo druhú čnosť. Tento postoj duše sa nazýva Duchovné detstvo a charakterizuje celú Teréziinu náuku a filozofiu.. Charakteristickou črtou v tomto postoji duše je práve jednoduchosť - prostota. Mnohí svätci hovorili o duchovnom detstve, ale ani jeden z nich, okrem Terézie, na ňom nepostavil základ svojho duchovného života. Terézia mnohokrát vyslovila slová "duchovné detstvo". Tento termín sa používal bežne v Karmeli, dokonca jedna novicka povedala Terézii, že sa má radowať, "lebo ju vybrali za učiteľku ,cesty duchovného detstva´."

Skôr ako prejdeme k charakteristike jej náuky, povedzme si, čo ovplyvnilo jej postoj k Bohu?

Terezka žila na hranici 19. a 20. storočia. Náboženstvo bolo poznačené rigoróznym jansenizmom; prevládala koncepcia spravodlivého Boha, ktorý je veľmi prísny sudcom. Prevládala názor, že človek musí byť veľmi čistý a svätý, aby sa mohol stretnúť vo sviatosti s Ježišom. Terezka je so svojou jednoduchou spiritualitou celkom iná; podvolila sa citlivosti, oslobodila sa od strachu a rigorózneho asketizmu. "Nie preto môžem pristúpiť k Bohu, že som čistá a svätá, ale preto, že som malá a slabá." V jej živote sa uskutočnil radikálny obrat a pohľad na Boha, ktorý nebol niekým, pred kým sa máme báť, pred kým sa treba ukrývať, ale našla Boha, ktorý je Láska, Milosrdná láska. Jej cesta duchovného detstva je cestou dôvery dieťaťa a spoľahnutia sa na Boha. Svojej priorke Matke Agnese na otázku, aby osvetlila svoju cestu, odpovedala. "Moja matka, to je cesta duchovného detstva, cesta dôvery a úplnej odovzdanosti. Chcem ich duše naučiť malým prostriedkom, chcem im povedať, že tu na zemi treba robiť len jedno: hádzať Ježišovi kvety malých obiet..." (Vstupujem do života. Posledné rozhovory, 4. zv.: s. 251) A neskôr, keď sa jej pýtali, čo si predstavuje pod pojmom malé dieťa, povedala: "Uznať, že som nič, všetko očakávať od Boha, tak ako malé dieťa očakáva od svojho otca, nebáť sa ničoho, nehromadiť si majetok, zostať malým, a nemať nič na práci, okrem zbierania kvetov lásky a obety a skladať ich Bohu, aby sme mu urobili radosť; nemyslieť si, že človek sám od seba niečo dokáže, ale uznať, že Boh dáva ten poklad čností do rúk dieťaťa, aby si mohlo nimi poslúžiť podľa svojich potrieb, aby však pritom pamätalo na to, že je to poklad Boha. Nakoniec neznechutiť sa svojimi pádmi a chybami, lebo deti veľmi často padajú." Všetko, čo charakterizuje náuku sv. Terézie, je zhrnuté v týchto dvoch posledných vetách.

Pokora - byť maličkým. Spočíva v priznaní si svojej nemohúcnosti a nič si nepripisuje. Dieťa je z prirodzenosti slabé a bezmocné a vo všetkom závisí od otca a matky. Len čo sa postaví na

Cesta duchovného detstva I.

Napísal P. Rudolf Bartal, OCD
Štvrtok, 30 September 2010 20:57

nohy a položí nohy na schody, už by chcelo vyjsť po schodoch. Rozplače sa, uvedomí si svoju bezmocnosť a aj si to prizná.

Chudoba. Dieťa nič nevlastní, má len to, čo dostane. Vo všetkom je úplne závislé od rodičov.

Dôvera. Dieťa pozná svojho otca a matku. Ak nič nemá alebo nič nemôže, vie, že rodičia mu pomôžu, nakrmia ho, dajú mu všetko, čo potrebuje k životu a k činnosti. Preto sa utieka k nim a o nič sa nestará a nestrachuje.

Láska. Dieťa, hoci je malé a biedne, má jednu peknú vlastnosť: lásku. Srdce má malé, úmerne k svojmu veku, ale plné života. Miluje veľmi svoju mamu a svojho otca. Líška sa, lebo ich veľmi miluje. Úplne sa im odovzdáva.

Dieťa je tiež jednoduché, lebo v ňom je všetko jednoduché. Jeho slová, myšlienky a dokonca aj činnosti, ktoré vykonáva. Maličký človečik je schopný robiť iba maličké veci.

Toto sú prirodzené vlastnosti duchovného detstva, ktoré preniesla Terézia na nadprirodzenú úroveň. Charakterizujú cestu duchovného detstva. Dôležité sú všetky a navzájom sa dopĺňajú. Jednu koľaj tejto cesty tvoria pokora, chudoba a dôvera, druhú koľaj uzatvára láska, ktorá je jej dušou.

Zaujímavé na Terézii je, že nikdy nenapísala slová v svojej Autobiografii, ktoré sa týkajú duchovného detstva. Povedala ich nespočetne veľakrát, ale ich nikdy nenapísala.

Terézia objavila svoju malú cestu v roku 1897. Povedal nám, že od detstva túžila byť svätou. Ale svätosť, akú poznala zo života svätých, sa jej zdala veľmi ťažká a namáhavá. Nemohla pochopiť, že Boh, ktorý dáva také veľké túžby, by človekovi odoberal tieto túžby, alebo by zapríčinil, aby sa nemohli v živote uskutočniť. Terézia bola presvedčená o tom, že aj napriek svojej malosti sa môže stať svätou. Ako?

Počúvajme, čo hovorí Terézia: (prečítaj si úryvok z 1. zv. Súborného diela sv. Terézie: Príbeh mojej duše. Bratislava, Lúč 1997, s. 243)

Aby sa človek stal svätým, je dôležité, aby šiel po ceste pokory, dôvery a odovzdania sa Bohu. Toto je cesta duchovného detstva. Cesta, akou ju nazvala Terézia: je to malá cesta, jednoduchá, veľmi krátka, úplne nová...

Je to jednoduchá cesta - oslobodená od duchovného tápania, ktoré spôsobuje rôzne odchýlky na našej ceste k Bohu.

Je to krátka cesta, lebo je jednoduchá a zjednodušuje duchovný život, vedie k pokore a dôvernej láske.

Je to nová cesta v porovnaní s tým, ako sa v tej dobe pozeralo na duchovný život, ale aj preto, lebo Terézia pozerala na Boha ako na Milosrdnú Lásku. Toto dovedy nikto iný neurobil!

Celá cesta duchovného detstva sa opiera predovšetkým o Evanjelium. Pre Teréziu Evanjelium bolo základom. Čítala aj Jána od Kríža, ale čo jej dávalo najlepší pocit na duši, bolo Evanjelium. Celá cesta duchovného detstva sa opiera o vzťah dieťaťa a Otca. Jej cesta spočíva v odhalení Milosrdnej tváre Nebeského Otca, Milosrdnej Lásky, ktorej sa neskôr odovzdala ako celopálna

Cesta duchovného detstva I.

Napísal P. Rudolf Bartal, OCD
Štvrtok, 30 September 2010 20:57

žertva.

Použitá literatúra:

Spracované podľa knihy: "Aby lepiej poznać św. Teresę z Lisieux

P. Rudolf Bartal, OCD

Zdroj: www.ocds.sk